Գնդյարգելի և գերապատուելի տեառն Միխիթարա Աբբայի մեծաւ յարգութեամբ խոնարհաբար ողջոյն

. . . Լիվորնայ եղեալ եպիսկոպոսքն ամսիս 15 հասին տեղս յոյժ չքաւորութեամբ. եւ մին աւուր ծաղկազարդ գրով զանազան կոնտակս ցոյց տվին վրդանէս եպիսկոպոսին, քահանաութեանց և եպիսկոպոսութեանց իւրեանց, թաքուցանելով զայն ամենայն զօր հարկաւոր էր ծանուցանելն առ ի խնդրել զտնօրինումն, բայց մեք՝ նախ քան իւրեանց ժամանելն ալիկուռնայու լվեալ էաք բանին որպիսութիւնն, զի կուրճի տէր գափրելն ծանուցեալ էր ամենեցուն Լիվորնայ եղելոց. վասն որոյ հարկադրեցաք նոցա ասել զճշմարիտն. նաև ունէին մի միայն գիր ըստամպոլու Վիքարէն առ սուրբ ժողովն, որով Վիքարն ծանուցանէր զամենայն ինչ, այսինքն թէ սոքա երկուսն ի միասին ումեմնէ էնկուրու առաջնորդէ սարկաւարք եղեալ են, եւոյ ոմն Աբէլ եպիսկոպոսէ քահանայ գնացեալ մերց ի սիս յոհաննէս մանգուլ կաթուղիկոսէ կաչառօք եպիսկոպոսք եղեալ են և անտի շրջագայելով այսր և անդր եկեալն ըստամպոլ. նախ քան իւրեանց հասանիլն թոխաթցի տէր յոհաննէսն գրած է Վիքարին թէ այն Աբէլ եպիսկոպոսն ոչ է եպիսկոպոս. սոքա լսելով այս, գրած են նոր օրհնող նոյն յովհաննես կաթուղիկոսին առ ի ստուքիլ. և նա պատասխաներ է թէ յաժմս լաւ մտիս չէ, եւոյ ձեզ ծանուցից թէ ես օրհնեալ եմ զնա թէ ոչ. և սոքա առանց ըսպասելոյ երկրորդ պատասխանոյն անձեր են անատոլի և ումեմնէ պոօխորոն անուն եպիսկոպոսէ վերստին քահանայ օրհնված են։ Եւ այս բանիս կաթողիկոսէն գիր եկեր է թէ Աբել եպիսկոպոսն իրաւի եպիսկոպոս է. այս վերոյ ասացեալն ամենայն Վիքարն իւր գրիւն ծանուցանէ սուրբ ժողովին, նաև ասելով թէ սոքա դիմեցին առ սուրբ աթոռն առ ի առնուլ զտնօրինումն և արձակումն ամենայն իւրեանց ապօրինաւոր բանից. բայց եթէ հնար իցէ խնդրեմ սուրբ ժողովն ոչ թույլ տալ սոցայ առ ի դառնալ ի յարևելս վասն արքելելոյ զմեծ գայթակղութիւնն ի մէջ ուղղափառաց. բայց իւրեանք այս ամենայն վերոյասացեալն ոչ խոստովանին պարզութեամբ. նաև ասեն թէ նոր ճանաչած են զուղղափառութիւնն և ոչ ումեքէ առձակում առեալ են։ Սոյնս ասեն առ թեթևացուցանել զ[յ]անձանս իւրեանց, բայց լաւ տեղեակ են ուղղափառութեան, մանաւանդ այն օր վանքէն ելած է որ յաժմս աթանաս կոչի...։

Պետրոս պատրիարքէն գիր եկաւ Վրդանէս եպիսկոպոսին, ուր ծանուցանէ իւրոյ երջանկութեամբ հասանիլն ի յաղեկսանդր[իա] և անդր ֆրանսըզի պալեօզէն յոյժ սիրով ընդունիլն ի պալատս իւր. նաև ծանուցանէ ոմն ուսէին փաշա բազում զօրօք գնալ ի լիփանան առ աւերել զվանօրայս, և անդ եղեալքն լսելով զայս, մանաւանդ պատրիարքի վանքն երեք օր և երեք գիշեր մեծաւ աղերսանօք աղօթս արարեալ են. եւ քանի աւուր խապար եկեր թէ նոյն փաշան անկարծակի մահով սատակեր է և իւրային զօրքն ձիրուցան եղեր են։ Նոյն պատրիարքն աղեքսանդրու քալեր է կիպրոս և անտի իւր վանքն. սոյն գիրս տօն տօմէնիքօն թարգմանել տվաւ և եւ կարտինալ քարաֆին և սա փափին ձեռն հասոյց որ յոյժ ուրախութեամբ ընկալաւ։...

Ամի տեառն 1743 դեկտեմբերի 21 [Պատկերահան] Յոհաննէս

[ի Հռովմ]

Եպիսկոպոսաց կոնտակքն ցոյց կուտայ թէ ըստ կարգի և արարողութեան արարեալ են եպիսկոպոսք և ոչ լոկ բանիւ։

ՃԻԹ.

Շնորհաւորական թուղթս պիտի հետաքրքրէ գրութեան ձևին և արտայայտութեան կերպերուն համար։